

Pavλίńka

Jan Nedvěđ

Ami

1. Dlaní kroužíš blízko mojich úst,

E

tvé prsty voní, lásco, touhou našich chvil a tělem mým,
v rádiu nám brácha něco hrál,

Ami

kočovní herci jeli krajinou a za nimi šel nocí i můj stín.

2. Na slámky tvých vlasů ruku dám
a šeptat budu, lásco, jak mi hřeješ svět, jak si tě vážím,
a na ostrůvky něhy zase k vám toulat se půjdu,
abych vracel si tě spět, vid', že se snažím.

Dmi

Ami

R: Jak víla, jak barva lučních mlh

E

Ami

je lásca tvá, pomněnko krásná.

Dmi

Ami

Já ti tu zpívám, abys mně chtěla mít,

E

Ami

až zítra vyjde ven tvá hvězda jasná.

3. Ta chvíle, kdy nám lásca doznívá,
je krásná právě tím, jak spojili sme svět milováním.
V nahém tichu v myšlenkách jen jsme
a chvíli krátíme si hlazením svých těl a povídáním.

4. Víš, na kladenských haldách leží dým,
mněl jsem tam přátele a posledního z nich ještě i vídám,
měli krásná srdce skautských lilií,
v klubovnách indiány na zdech,
je mi tak smutno, tak ti lásco moje zpívám.

R: